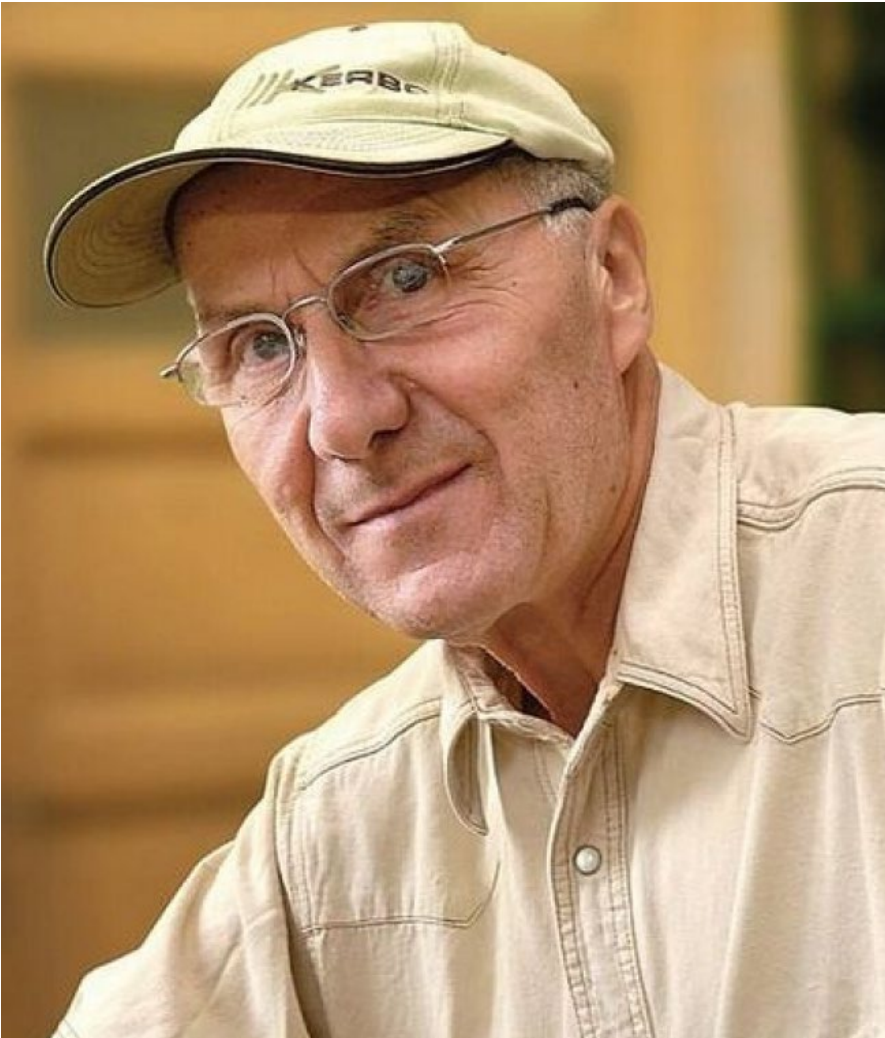

Josef Kuta

* 5. 12. 1941

Josef Kuta používá fotografický pseudonym **Josef MIKULAS**.

Současná výstava je již jeho třetí výstavou v Knihovně Jabok. Když v roce 2018 fotografoval pohnuté osudy autonomního sociálního centra Klinika v Praze na Žižkově, setkal se zde se studenty Jaboku a jeden ze studentů dal podnět k tomu, aby se v knihovně Jabok konala výstava fotografií Josefa Kutý zachycující okupaci Prahy vojsky Varšavské smlouvy. Výstava se uskutečnila pod názvem **„Chtěl jsem být při tom“** v červnu 2019. Na ni pak v lednu 2023 volně navázala další výstava: **„Palachův týden očima Josefa Kutý“**.

Josef Kuta se narodil 5. 12. 1941 v Litomyšli. Po skončení základní školy absolvoval Železniční školu v Šumperku, tříletý obor elektromechanik. Po skončení školy v roce 1959 začal pracovat jako elektromontér u Elektroúseku Pardubice. Železnici zůstal věrný až do důchodu.

Váženěji se fotografování začal věnovat v roce 1963, kdy se stal členem fotografické skupiny *EPFOTO*, kterou založilo několik fotoamatérů nezávisle na oficiálních institucích. Navštěvoval fotokurzy vedené profesorem *Jánem Šmolem*, který udělal mnoho dobré práce pro rozvoj amatérské fotografie „na venkově“. Brzy se dostavily první úspěchy na výstavách, jako je účast na mezinárodní výstavě kolektivu a foto skupin *Interfoto Praha 66*. Následovala ocenění na *Haškově Lipnici* a ve fotosoutěžích *Člověk a architektura*, *Děti objektivem*, *Železnice a lidé kolem ní*. Obesílal také tzv. fotografické mapové okruhy.*

Koncem šedesátých let „za Novotného“, kdy již bylo znát určité uvolňování i v kultuře, fotografii nevyjímaje, skupina *EPFOTO* navázala spolupráci s belgickým fotoklubem v Binchi. V té době se v Praze konala výstava *Co je člověk*, která silně ovlivnila názor Josefa Kuty na fotografii a její poslání, pravdivost a humanitu. Příchod „Pražského jara“ prožíval v Litomyšli a nebyl sám, kdo do politického vývoje vložil mnoho nadějí a očekávání. O to tvrdší byl 21. srpen 1968. V ten den měl v práci tzv. turnusové volno, takže neváhal a jel do Prahy, kde fotografoval první den okupace vojsky Varšavské smlouvy. Po sebeobětování Jana Palacha jel 25. ledna 1969 fotografovat jeho pohřeb. V Praze byl přítomen také při demonstracích ročního výročí okupace a fotografoval na letišti Ruzyň slavný návrat našich hokejistů po vítězství nad „sověty“.

Začátkem roku 1970 fotografická skupina *EPFOTO* z různých důvodů skončila svou činností. Tři fotografové (byl jedním z nich) keramik a malíř později založili výtvarnou skupinu *FORMER*. Ta se představila úspěšnou výstavou v Litomyšli a v Chocni.

Od roku 1978, kdy již žil s rodinou v České Třebové, došlo v jeho činnosti k desetileté přestávce, kdy nebyl členem žádného fotoklubu a nefotografoval. Fotografii se znovu začal věnovat v roce 1988. Stal se členem skupiny Svazu českých fotografů *PROCYON* a dojížděl do Litomyšle. Znovu obesílal fotografické okruhy „Orlický“ „Vysokomýtský“ a posílal fotografie do různých soutěží. Největším úspěchem byla účast na *Salonu československé fotografie 89* v Praze. Na podzim téhož roku, kdy v Praze probíhaly mohutné demonstrace a „sametová revoluce“ spěla do vítězného konce, chtěl opět být „při tom“ a fotografoval aktuální dění.

Začátkem devadesátých let se začala psát nová kapitola mnohých životů. Také manželka Josefa Kuty začala podnikat, a protože jí při svém zaměstnání pomáhal, nezbývalo mu mnoho času a tak s aktivním fotografováním skončil. V dnešní době se jednou za měsíc (již v důchodu) schází s přáteli v Litomyšli a občas i něco „cvakne“, samozřejmě již digitálně.

* Mapové okruhy jsou volnou soutěží mezi fotokluby, v níž každý účastník vybírá své nejlepší fotografie a zasílá je k hodnocení ostatním fotoklubům a po ohodnocení všech kolekcí všemi fotokluby získají odměnu nejlepší fotokluby a fotografové.